

Beroep ingesteld op 13 mei 2020 — Billions Europe e.a./Commissie**(Zaak T-283/20)**

(2020/C 255/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees, Verenigd Koninkrijk) en zeven andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: J. Montfort, T. Delille en P. Chopova-Leprêtre, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 ⁽¹⁾ van de Commissie (hierna: “bestreden verordening”) voor zover zij betrekking heeft op titaandioxide, te weten overweging 5 van de bestreden verordening, bijlagen I en II bij de bestreden verordening, de door bijlage III bij de bestreden verordening aangebrachte wijzigingen in deel 1 van bijlage VI bij verordening (EG) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ en de invoeging van titaandioxide in deel 3 van bijlage VI bij verordening nr. 1272/2008 door bijlage III bij de bestreden verordening;
- verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers zes middelen aan.

1. Eerste middel: de bestreden verordening is vastgesteld in strijd met verschillende dwingende bepalingen van verordening (EG) nr. 1272/2008 betreffende de indeling van stoffen op basis van hun schadelijkheid voor de gezondheid van de mens (“kankerverwekkendheid”), waaronder in het bijzonder artikel 36 en bijlage I, onder 3.6, bij verordening (EG) nr. 1272/2008.
 - Het Comité risicobeoordeling (hierna: “RAC”) heeft meerdere ernstige feitelijke onjuistheden begaan bij de beoordeling van de beschikbare informatie en heeft niet afdoende aangetoond dat de beschikbare gegevens “betrouwbaar en aanvaardbaar” zijn en erop wijzen dat TiO_2 de intrinsieke eigenschap heeft om kanker te veroorzaken. Indien het RAC dergelijke onjuistheden niet had begaan, had het noodzakelijkerwijs een advies uitgebracht waarin het ervoor had gepleit om TiO_2 “niet in te delen”. TiO_2 kon bijgevolg niet rechtmatig worden ingedeeld.
2. Tweede middel: de bestreden verordening schendt het rechtszekerheidsbeginsel. Ondernemers, zoals verzoekers, kunnen geen nauwkeurig beeld krijgen van de omvang van hun verplichtingen en zijn dienovereenkomstig niet in staat passende juridische stappen te nemen. Deze onzekerheid bestaat met betrekking tot de draagwijdte van de geharmoniseerde indeling, het beoogd gebruik van de noten en de gevolgen die de bestreden verordening heeft voor de wettelijke en regelgevingsstatus van de producten die met TiO_2 worden vervaardigd of die TiO_2 bevatten, alsook de gevarenindeling voor de afvalstoffen van die producten.
3. Derde middel: de bestreden verordening is vastgesteld in strijd met het evenredigheidsbeginsel omdat er geen behoefte aan was (aangezien er alleen kankerverwekkende effecten zijn waargenomen bij dierproeven in omstandigheden waarin de longen zodanig extreem werden overbelast dat zij zich in werkelijkheid zelfs in het allerergste geval niet kunnen voordoen) en de nadelen die de geharmoniseerde indeling van TiO_2 meebrengt, zijn buitensporig ten opzichte van het ermee nagestreefde doel.
4. Vierde middel: met de vaststelling van de bestreden verordening heeft de Commissie op onjuiste wijze gebruikgemaakt van haar beoordelingsmarge en is zij de zorgvuldigheidsplicht niet nagekomen. Ter rechtvaardiging van de bestreden verordening is de Commissie louter afgegaan op het RAC-advies betreffende TiO_2 zonder de bewijskracht van dat RAC-advies afdoende te beoordelen, hetgeen in strijd is met haar plichten dienaangaande.
 - De Commissie heeft ervoor gekozen om de indelings-, etiketterings- en verpakkingsverplichtingen inzake de gevaren voor de gezondheid van de mens (“kankerverwekkendheid”) alsook de vraag wat moet worden verstaan onder een “intrinsieke eigenschap” van een stof ruim te interpreteren. De Commissie is uitsluitend afgegaan op het RAC, zonder de draagwijdte en de gevolgen van een dergelijke ruime interpretatie te beoordelen of passende grenzen ten behoeve van een behoorlijke uitvoering te bepalen. Zodoende heeft de Commissie de bestreden verordening op feitelijk onjuiste gegevens gebaseerd en niet alle relevante factoren en omstandigheden van de situatie in overweging genomen.

5. Vijfde middel: met de vaststelling van de bestreden verordening heeft de Commissie inbreuk gemaakt op artikel 37, lid 4, van verordening (EG) nr. 1272/2008, de plicht tot behoorlijk bestuur niet in acht genomen en het recht van verzoekers om te worden gehoord geschonden. Verzoekers hebben, meer bepaald, niet voldoende gelegenheid gekregen om een zinnig standpunt in te nemen over het RAC-advies, dat aanzienlijk afweek van het aanvankelijke voorstel tot indeling, wat betreft zowel de gebezigde wetenschappelijke argumentatie als de eindconclusie inzake de indeling van TiO_2 . Indien verzoekers daarentegen voldoende en formeel in de gelegenheid waren gesteld om tijdens de totstandkoming van het RAC-advies een standpunt daarover in te nemen, had dat waarschijnlijk tot een andere uitkomst in het besluitvormingsproces geleid.
6. Zesde middel: door de bestreden verordening vast te stellen zonder eerst een effectbeoordeling op te stellen en te documenteren heeft de Commissie niet voldaan aan haar verplichtingen uit hoofde van het interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven ⁽³⁾ en heeft zij het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

- ⁽¹⁾ Gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 van de Commissie van 4 oktober 2019 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, met het oog op de aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang, en tot rectificatie van die verordening (PB 2020, L 44, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB 2008, L 353, blz. 1).
- ⁽³⁾ Interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven van 13 april 2016 (PB 2016, L 123, blz. 1).

Beroep ingesteld op 12 mei 2020 — Foz/Raad

(Zaak T-296/20)

(2020/C 255/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Amer Foz (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordiger: L. Cloquet, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2020/212 van de Raad van 17 februari 2020 tot uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië ⁽¹⁾ nietig verklaren voor zover het van toepassing is op verzoeker;
- uitvoeringsverordening (EU) 2020/211 van de Raad van 17 februari 2020 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië ⁽²⁾ nietig verklaren voor zover deze van toepassing is op verzoeker; en
- de Raad verwijzen in alle kosten van de procedure, met inbegrip van die van verzoeker.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zes middelen aan.

1. Kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten.

- Verzoeker voert aan dat de Raad de feiten kennelijk onjuist heeft beoordeeld door te oordelen dat hij het Assad-regime steunt en ervan profiteert.

2. Schending van het algemene evenredigheidsbeginsel.

- Verzoeker voert aan dat de economische gevolgen van de hem opgelegde sancties desastreus zijn en onevenredig zijn aan de doelstellingen van de bestreden handelingen.